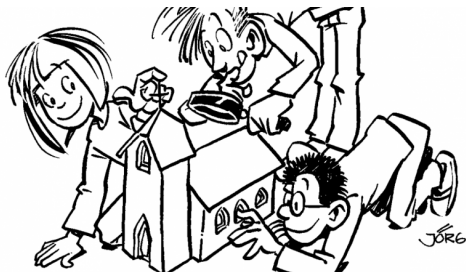

Аз и общността

Търсенето на идеалната общност

Имало едно време ...

една общност, която имала почти само проблеми. Беше толкова зле, че дори не искаш да говориш за нея.

Какви спорове имаше! Всички знаеха, че е по-добре. И тогава имаше различни лидери. Те имаха своите верни последователи и всеки искаше да бъде най-големият. Така те се сриваха един друг. Имаше опасност общността да се разпадне напълно.

Това не беше никаква тайна и затова мога да говоря за него открито. Християните от тази църква отиваха в публичния дом и спореха: "Какво толкова - ние сме свободни!". Познавам още по-лош пример. Един мъж имаше интимна връзка с втората жена на баща си. Това беше срамно! Другите, които не принадлежали към общността, също го възприемаха по този начин.

Да ви разкажа ли още? Тези християни имали общи ястия, които съчетавали с Господната вечеря. Случвало се е някои да изпият толкова много от виното за причастие, че да не остане нищо за останалите. Те се прибираха къщи след службата пияни. Бившият пастор на това събрание казваше, че подобни случаи носят повече вреда, отколкото полза.

Бих ли се присъединил към това събрание? Със сигурност това би било твърде проблематично за мен! Дали това изобщо беше истинска, библийска църква?

Да, това беше библейска църква! Тя е основана от самия апостол Павел. И въпреки че е виждал техните недостатъци, той е имал много високо мнение за тези християни. Той се обръща към тях в писмото си: "До Божиата църква в Коринт, до светиите ..." (1 Кор. 1:2). И това трябва да е Божиата църква? Наистина ли думата "светии" беше подходяща за такива хора? Да, Павел ги е ценял високо!

Църквата има недостатъци Бог няма интерес да прикрива недостатъците. Ето защо такива примери са открито записани в Библията. По-голямата част от библейските книги са написани, защото Бог не е бил доволен от своя народ. Дори пророците от Стария завет е трябвало многократно да критикуват Божия народ и да го призовават към покаяние.

Не по-добре е било и по времето на Новия завет. Той започва с факта, че на Исус често му се е налагало да укорява учениците си. И завършва с невинаги благосклонната присъда на Исус над различни църкви (Послание към Откровението).

Едно добро недоволство от църквата

Бог винаги е бил недоволен от Своя народ. Но Той никога не се е отказвал! Това е неприятната история на Бога с нас, хората, до ден днешен.

Ако Бог не е доволен от църквата си, тогава и аз мога да бъда. Това ме предпазва от фалшиво самодоволство. Тогава трябва да стана активен и да помагам. Защото църквата не бива да остава такава, каквато е. Тя трябва да стане по-красива! Тя трябва да бъде по-подобна на Исус!

Търсенето на съвършената църква Естествено е да търсим съвършената църква. Някои хора се втренчват в мисълта за първите християни: "Това бяха времена! Трябва да имаме църква като тази в Йерусалим."

Наистина ли? Но моята Библия казва нещо различно. В "Деяния на апостолите" наистина е описано едно добро начало. Но скоро откриваме първата измама, която Бог наказва със смърт (Деяния 5). Една глава по-късно се говори за напрежение и ропот в църквата. Храната се разпределяла несправедливо. Църквата трябва да бъде организирана по различен начин. По-късно юдейските християни спорят яростно с Петър,

защото той е отишъл при езичниците (Деяния 11). А след това църквата очевидно е била изненадана, че Бог е отговорил на молитвите и Петър е стоял на вратата (Деяния 12). Герои на вярата? - едва ли! Или пък да спомена примера, в който мисионерите се скарали толкова много, че трябвало да се разделят (Деяния 15). Библията не рисува идеална картина на ранната църква.

Въпреки това християните многократно са търсили идеалната църква в историята. Имало е разделения и са се формирали нови църкви. Но скоро те са осъзнавали: Църквата вече отново е несъвършена! Последваха нови разделения. Но какъв е проблемът?

Аз съм проблемът, а не съм безупречен! Колкото по-добре познавам себе си, толкова по-ясно виждам грешките си. Това е още по-вярно, когато се гледам в огледалото на Библията. Само онези, които не познават себе си, мислят по различен начин.

Дори и да съществуваше идеална църква, тя нямаше да съществува веднага щом аз се окажа в нея. Първата грешка, която тази църква щеше да допусне, щях да бъда аз! Това съображение ме кара да се замисля - и ме кара да бъда състрадателен към слабостите на другите.

ИСУС ВСЕ ПАК ОБИЧА ЦЪРКВАТА

Исус никога не е имал илюзии. Той ме познава и познава църквата. Въпреки това той дойде в света и основа църквата. И я обича повече от всичко! Защото е дал живота си за нея.

Трябва ли да казвам "не" на църквата, когато Исус казва "да" за нея? Трябва ли да отхвърля другия човек, ако Исус го обича въпреки недостатъците му и го е приел? Това прави разбираеми думите в Римляни 15:7: *"Приемайте се един друг, както Христос прие нас за слава Божия"*

ЛЮБОВТА ДАВА, БЕЗ ДА ПИТА ЗА КАЧЕСТВАТА НА ДРУГИЯ!

Носете си един на друг бремето Трябва не само да се приемаме един друг, но и да си носим един на друг бремето. Този текст е тясно свързан с грешките, които се случват в църквата (Гал. 6:1+2). Ако аз виждам

слабости, то това е и мой проблем. Искам с любов да им помогна и да работя върху тях. Защото обичам Исус и Неговата църква! Няма да събарям, а ще изграждам.

"Нищо не работи в църквата!" - Какво трябва да направя?

Първо, възниква въпросът дали това наистина е така, или просто го виждам така. Защото, въпреки че съм лидер на СП, моето мнение не е мерило за всички неща. Възможно ли е да не обръщам твърде малко внимание на други неща? Защото по-възрастните хора също имат различни нужди, а събранието е съставено от млади и стари. Мога ли да очаквам, че по-възрастните хора ще разберат Джунглата, ако аз нямам същото разбиране за тях? И къде е моят принос за популяризирането на общността - освен в работата в младежката група? Да, познавам аргумента: "Занимавам се с Jungschar, само за това имам време" Но също така е важно да развивам отношения с цялата общност като част от работата ми с младежката група. Това е важен принос. Заедно с много търпение и молитва това може да съживи църквата.

Исус е имал нещо предвид, когато е основал църквата

Аз принадлежа на църквата! Исус е имал нещо предвид, когато я е основал. Тя не е дело на човека. Винаги искам да си напомням това. И Той ме е поставил в тази "моя" църква, за да мога да изпълня мястото си.

Въпроси:

1. Доволни ли сте от вашата църква? Защо (не)?
2. Какво трябва да се промени?
3. как бихте могли да помогнете?

1 Аз и общността

Препратки:

Съдържание: Годишен фокус 1993 "Общност", Петер Блазер, Зигфрид Нюеш, Мартин Бихр, Хансруеди Танер, Уели Обрист, Йоханес Валмерот, Петер Шултес

Рисунки: Андреас Веттерли

авторско право: www.besj.ch

Снимка на корицата: Клипарт с любезното съдействие на издателството buch+musik ejw-service gmbh, Щутгарт - www.ejw-buch.de